

แผนการปฏิรูปประเทศด้าน วัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ข้อมูลทั่วไป

การรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงแผนการปฏิรูปประเทศ ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๓ ณ ห้องจูปีเตอร์ ๔-๑๐ ศูนย์การประชุม อิมแพ็ค เมืองทองธานี อาคารอิมแพ็ค ฟอรั่ม จังหวัดนนทบุรี

กลุ่มเป้าหมายจาก ผู้แทนภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนสถาบันการศึกษา และภาคประชาชน จำนวน ๖๔๗ คน

สรุปผลภาพรวมต่อการปรับปรุงแผนการปฏิรูปประเทศ

แผนปฏิรูปประเทศฯ ควรยึดหลักการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิตตั้งแต่เกิดจนตายซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงานและขั้นตอนการดำเนินงานเป็นไปอย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนต้องมีการกำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผู้รับผิดชอบงานในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจนเพื่อให้การขับเคลื่อนเป็นไปอย่างเป็นรูปธรรม สามารถติดตามประเมินผลการดำเนินงานได้

ประเด็นรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงแผนการปฏิรูปประเทศ

๑. กิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

๑.๑ กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การปฏิรูปด้านวัฒนธรรมและค่านิยมในสังคมไทย

- ๑) การพัฒนาวัฒนธรรมการใช้ชีวิต ควรสอดแทรกประเด็นทางวัฒนธรรมอย่างมีกลยุทธ์เพื่อให้เกิดการซึมซับมากกว่าการสอน อาทิ การเลือกหาผู้มีอิทธิพลบนสื่อโซเชียล (Influencer) ที่เหมาะสม ในการสอนและสอดแทรกการใช้ภาษาที่สุภาพและเหมาะสมแก่เด็กและเยาวชน การสอดแทรกผ่านละคร อาทิ เรื่องการประหยัดพลังงาน เรื่องการเปลี่ยนวัฒนธรรม เรื่องการใช้ของแบรนด์เนมราคาแพง โดยอาจเชิญผู้กำกับละครที่สามารถสอดแทรกสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไรบ้าง
- ๒) การส่งเสริมเรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ยังมีไม่แพร่หลายนัก จึงควรมีการเริ่มจากโรงเรียน โดยผ่านการจัดการเรียนการสอนและการจัดทำหลักสูตรประวัติศาสตร์/ประเพณีท้องถิ่น ตั้งแต่ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หรือหมู่บ้าน ซึ่งการสนับสนุนเช่นนี้ไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณมากนัก ตัวอย่างเช่น โครงการนักร้องประจำหมู่บ้าน เพื่อพัฒนาภาคีเทศกัน้อย ที่ศึกษาและถ่ายทอดประวัติศาสตร์บ้านเกิดของตนเอง นอกจากนี้ควรส่งเสริมอนุรักษ์ ความเป็นไทย และการจัดกิจกรรมงานประเพณีท้องถิ่น/การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังเช่น งานอุ่นไอรักตามภูมิภาค รวมถึงดึงศักยภาพของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ท้องถิ่น ตลอดจน การส่งเสริมศิลปินพื้นบ้าน เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในถิ่นฐานบ้านเกิด
- ๓) การส่งเสริมวัฒนธรรมสมัยใหม่ที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยที่ไม่จำกัดเฉพาะการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย ควรนำสื่อสมัยใหม่มาช่วยในการสื่อสารแผนปฏิรูปให้มีความน่าสนใจมากกว่าการเขียนแผนในกระดาษซึ่งเข้าไม่ถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่และไม่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมคิดร่วมทำ

- ๔) **การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม** (กตัญญู สุจริต จิตอาสา วินัย พอเพียง) เป็นแนวทางที่ยังจำเป็นต้องและเข้าถึงได้ยาก จึงควรปลูกฝังเข้าไปในระบบการศึกษาและควรนำเสนอในรูปแบบใหม่ๆ อาทิ การจัดทำเป็นวิดีโอหรือ Infographic ซึ่งให้กลุ่มเด็กและเยาวชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำครั้งนี้ด้วย เพื่อให้เกิดความเข้าใจและน่าสนใจยิ่งขึ้น ตลอดจนการสร้างความตระหนักรู้และปลูกฝังศีลธรรมอันดีงามแก่ประชาชนทุกเพศทุกวัย อีกทั้งการสนับสนุนการสร้างครอบครัวคุณธรรม ชุมชนคุณธรรม อำเภอ/จังหวัดคุณธรรม สังคมคุณธรรม
 - ๕) **การนำเอาหลักทางศาสนาใช้ในการพัฒนาจิตใจ และปัญญา** ควรให้ความสำคัญกับทุกศาสนา รวมถึงควรให้มีการปฏิรูปโครงสร้าง และกฎระเบียบต่าง ๆ ของทุกศาสนาในประเทศไทย ตลอดจนมีหลักสูตรเรื่องคำสอนทางศาสนาในทุกสถานศึกษา
 - ๖) **การปลูกฝัง ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็ก เยาวชน และประชาชน** ควรปลูกฝังให้เกิดความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความรักใคร่สามัคคี กลมเกลียว ไม่มีความแตกแยกและมีการอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อันดีงามของไทยให้คงอยู่สืบไป
 - ๗) **การส่งเสริมการนำทุนทางวัฒนธรรมมาสร้างคุณค่า พัฒนาต่อยอด สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ** จะทำให้ประชาชนในประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้น นำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน
 - ๘) **การขับเคลื่อนแผนปฏิรูปด้านวัฒนธรรม** ควรให้จังหวัดเป็นกลไกในการขับเคลื่อนและติดตามรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิรูปฯ การเพิ่มจำนวนบุคลากร เจ้าหน้าที่ พนักงานราชการ และข้าราชการ และจัดอบรมให้ความรู้ด้านวัฒนธรรมแก่เครือข่ายกระทรวงวัฒนธรรม รวมถึงควรเปิดโอกาสให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ตามกรอบปฏิรูป ในด้านการปลูกฝังส่งเสริมคุณธรรม บวร ผ่าน อปท. ทุกระดับอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ควรมีการจัดตั้งองค์กรในท้องถิ่น เพื่อกำกับดูแลและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ อย่างเป็นรูปธรรม
- ๑.๒ กิจกรรมปฏิรูปที่ ๒ การส่งเสริมประชาชนเป็นศูนย์กลางในการสร้างวิถีชีวิตทางการกีฬาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม และการสร้างโอกาสทางการกีฬาและการพัฒนานักกีฬา**
- ๑) **การส่งเสริมการออกกำลังกาย/เล่นกีฬา** ควรพิจารณาในประเด็น ดังนี้ (๑) กำหนดเป็นนโยบายที่ให้ประชาชนทุกคนออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ (๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการเล่นกีฬารองรับในทุกพื้นที่ อาทิ ลานกีฬา สนามกีฬา ระบบนิเวศน์/สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการออกกำลังกายทุกประเภท และสำหรับประชาชนทุกกลุ่มรวมถึงคนพิการและผู้สูงอายุ (๓) มีผู้นำการออกกำลังกาย (๔) สนับสนุนการประกวดลานกีฬาทั้งในระดับชุมชน อำเภอ จังหวัด และระดับประเทศ เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องโดยการมีส่วนร่วมของทุกคนในพื้นที่ (๕) ส่งเสริมการเล่นกีฬาในโรงเรียน ตามนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ โดยเฉพาะการออกกำลังกาย เล่นกีฬา สันทนาการ (๖) การให้ครอบครัวเป็นฐานในการออกกำลังกาย ต้องทำให้ผู้นำครอบครัวมีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมออกกำลังกายที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัย และ (๗) มีกลไกรองรับเพื่อให้เกิดการออกกำลังกาย ทั้งเวลาและแรงจูงใจ

- ๒) **ควรสนับสนุนการออกกำลังกาย/เล่นกีฬาที่เน้นการพัฒนาทักษะด้านสมองด้วย** อาทิ e-sport, board game, โอเรียนเทียร์ริง (วิ่งตามแผนที่ check Point) และส่งเสริมให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน และท้องถิ่นจัดพื้นที่ส่วนกลางในรูปแบบ co-working space ที่เอื้อต่อการเล่นกีฬาทุกชนิด
- ๓) **ควรส่งเสริมกีฬาสำหรับคนพิการ** โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทที่กีฬาคนพิการยังไม่เป็นที่แพร่หลาย รวมถึงการพัฒนาผู้ตัดสินและผู้สอน เพื่อให้คนพิการได้ออกกำลังกาย ฟื้นฟูสมรรถภาพ และเล่นกีฬา การสร้างความมั่นคงในอาชีพของนักกีฬาพิการบนพื้นฐานความเท่าเทียมกับคนทุกกลุ่ม นอกจากนี้สำหรับโครงการลานกีฬาทั่วประเทศ อยากให้คำนึงถึงสถานกีฬาที่สามารถรองรับการใช้งานของกลุ่มผู้พิการด้วย
- ๔) **การสร้างและพัฒนานักกีฬา** ควรพัฒนาสถาบันการศึกษาด้านการกีฬา อาทิ โรงเรียนกีฬา สถาบันการพลศึกษา เพื่อสร้างบุคลากรการกีฬาสำหรับเป็นผู้นำกีฬาในชุมชน/ภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้นักกีฬาทีมชาติที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศเป็นโค้ช/จัดการฝึกสอนกีฬาในจังหวัดบ้านเกิด เพื่อเป็นต้นแบบให้กับเยาวชนสนใจเล่นกีฬา รวมถึงต่อยอดนักกีฬาในจังหวัดสู่นักกีฬาทีมชาติ
- ๕) **การสร้างโอกาสทางการกีฬา** ควรพิจารณาดังนี้ (๑) สร้างบุคลากรการกีฬาตั้งแต่วัยเด็ก โดยมีระบบคัดกรองเด็กที่มีแววนักกีฬาตั้งแต่ระดับท้องถิ่น รวมถึงการคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ ควรให้เป็นไปด้วยความยุติธรรมโดยใช้ความสามารถเป็นหลักไม่ใช่ระบบอุปถัมภ์ (๒) สนับสนุนให้เยาวชนรุ่นใหม่สามารถเล่นกีฬาที่ชอบและถนัดอย่างต่อเนื่องโดยมีทุนสนับสนุนที่เพียงพอ เพื่อให้มีความมุ่งมั่นกับการเล่นกีฬา และสามารถพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพในระดับสากล (๓) สนับสนุนภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนานักกีฬาที่ไม่ผ่านสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยให้มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี และ (๔) ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้ประเทศ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาทั่วไปพัฒนาทักษะและมีมืออย่างต่อเนื่อง
- ๖) **การกำหนดเป้าหมาย** เพื่อให้การพัฒนาทางด้านกีฬาดำเนินไปอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน จึงควรมีตัวชี้วัดที่เหมาะสมที่สามารถสร้างแรงกระเพื่อมแก่วงการกีฬาในวงกว้าง เช่น การกำหนดว่าในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะสามารถเป็นเจ้าภาพในการจัดกีฬาระดับ Youth Olympic Games ได้สำเร็จ
- ๗) **ประเด็นอื่น ๆ** (๑) **การจัดทำ calorie footprint** ต้องเริ่มจากหน่วยงานภาครัฐ และมีรางวัลให้กับหน่วยงานที่พนักงานมีแคลอรีลดลง (๒) **การปกป้องเด็ก** จากการเล่นกีฬาที่ส่งผลต่อการพัฒนา/การเติบโตของระบบสมอง อาทิ มวย ตระกร้อ ฟุตบอล ที่ควรกำหนดอายุในการเล่นที่เหมาะสม และต้องมีการเช็คสุขภาพอย่างต่อเนื่อง (๓) **ยุทธศาสตร์ทางการกีฬา** ควรมีกลยุทธ์ที่สำคัญ ที่ทำให้คนไทยเข้าใจในชนิดกีฬาที่ตนเองชอบ รู้กติกา รู้ประวัติทีมกีฬาในชนิดกีฬา รวมถึงนักกีฬาที่ชอบ และมีกลยุทธ์ที่ทำให้คนไทยรักการดูกีฬาที่ตนเองชอบ และ (๔) มีการประเมินวิถีชีวิตทางการกีฬาของประชาชนโดย อสม.

๑.๓ กิจกรรมปฏิรูปที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างรองรับสังคมของการเสริมสร้างสมรรถนะกำลังคนและสร้างงานอย่างถาวร

- ๑) **การพัฒนาทักษะแรงงาน** ต้องคำนึงถึง technology disruption ภาครัฐต้องเร่งพัฒนาทักษะพื้นฐาน ทักษะเฉพาะทาง และทัศนคติที่จำเป็น ทักษะทางด้านเทคโนโลยี ผ่านการจัดการอบรม การรับรองคุณวุฒิวิชาชีพ และการพัฒนาทักษะเปรียบเทียบและมาตรฐานที่จำเป็นเพื่อควบคุมมาตรฐานและเป็นพื้นฐานในการดึงแรงงานนอกระบบมาสู่ในระบบ รวมถึงควรให้ภาคเอกชนสนับสนุนการเปิดหลักสูตรอบรมเฉพาะทาง
- ๒) **การเพิ่มโอกาสการเรียนรู้และสร้างอาชีพให้กับแรงงาน** ควรจัดให้มีการฝึกอบรมในลักษณะที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย รวมถึงอยู่ในพื้นที่ชุมชนที่เป็นแหล่งพักอาศัยเพื่อความสะดวกในการเดินทาง
- ๓) **การปฏิรูปการว่างงาน** ควรมีแนวทางที่ชัดเจน ครอบคลุมคนทุกกลุ่ม ทั้งกลุ่มนักศึกษาจบใหม่และแรงงานที่อยู่ในตลาดแล้ว รวมทั้งมีแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มากขึ้น เพื่อผลิตบุคลากรให้ตรงกับความต้องการของตลาดทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งควรเน้นการดูแลแรงงานนอกระบบ แรงงานที่ไม่มีวุฒิการศึกษาเพื่อให้เกิดความเท่าเทียม ตลอดจนแก้ปัญหาว่างงานของบัณฑิตจบใหม่ และการขยายเวลาอายุเกษียณของผู้สูงอายุ ที่ควรสนับสนุนการจ้างงานผู้สูงอายุในเฉพาะบางสาขาอาชีพ เพื่อลดปัญหาคนจบใหม่ว่างงาน อาทิจานด้านการให้คำปรึกษา งานบริการสังคม ชุมชน นอกจากนี้ควรมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดจาก “การจัดหางาน” เป็น “การสร้างโอกาสสร้างงาน”
- ๔) **การสร้างอาชีพ** ควรหาแนวทางที่สามารถแสดงให้เห็นได้ว่างานที่ใช้แรงงาน มีเกียรติ มีความสำคัญ และมีรายได้ที่ดี และควรสร้างค่านิยม ทัศนคติความรัก ความภูมิใจในอาชีพ อันจะก่อให้เกิดความรัก ความมุ่งมั่นในงานที่ทำ สร้างงานที่มีคุณภาพ และการใฝ่หาความรู้ เพื่อพัฒนาทักษะตนเองเพิ่มเติม และมีความเป็นมืออาชีพในการทำงาน รวมถึงพัฒนาอาชีพให้มีคุณภาพ อาชีพ พนักงานขับรถที่มีระบบ certified รองรับ ตลอดจนสำหรับกลุ่มผู้พิการ ที่สร้างประโยชน์ สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ อาจมีการบรรจุให้เข้าทำงานในหน่วยงานภาครัฐ
- ๕) **การคุ้มครองแรงงาน** ควรให้ความสำคัญกับการรวมตัวของผู้ใช้แรงงานเพื่อให้มีโอกาสในการต่อรองสิทธิในการทำงานและมีส่วนร่วมในการออกแบบกระบวนการทำงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานไปจนถึงหลังวัยเกษียณ
- ๖) **ฐานข้อมูลด้านแรงงาน** ควรมีการจัดทำในลักษณะ “Digital Data” ให้เป็นฐานข้อมูลกลางของประเทศที่ครอบคลุมทุกกลุ่ม บอกได้ว่าคนในประเทศมีศักยภาพและทักษะอยู่ในระดับใด และอยู่ในพื้นที่ใดบ้าง อาชีพใดจะเป็นที่ต้องการในอนาคตและอาชีพใดจะถูกลดความสำคัญ โดยมีการบูรณาการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำไปใช้ในการวิเคราะห์ ก่อให้เกิดหลักสูตร การฝึกอบรมทักษะ Upskill/Reskill ที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน และมีความสัมพันธ์ในเชิงพื้นที่ ตลอดจนมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้านต้นทุนชีวิตและพื้นที่ เพื่อออกแบบหลักสูตรและการสนับสนุนให้มีความสอดคล้อง

- ๗) **Thailand workforce development Agency** ยังมีกลไกการดำเนินงานที่ไม่ชัดเจน ซึ่งมีข้อสังเกตในเรื่องหน่วยงานตัวแทนว่ามีกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เข้าร่วมดำเนินการด้วยหรือไม่
- ๘) **ประเด็นอื่น ๆ** (๑) ควรสนับสนุนการพัฒนาแรงงานมีฝีมือ (High skill labor) ให้สามารถออกไปทำงานในต่างประเทศได้อย่างกว้างขวาง และ (๒) ควรมีการกำหนดหน่วยงานหรือองค์กรที่พร้อมสำหรับรองรับผู้พิการที่มีความรู้ความสามารถให้มีโอกาสเข้าทำงานได้ เช่นเดียวกับคนทั่วไป

๑.๔ กิจกรรมปฏิรูปที่ ๔ โครงการบริหารจัดการศักยภาพบุคลากรของประเทศ

- ๑) **การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างเป็นองค์รวม** ไม่ควรมุ่งสร้างแต่คนเก่ง คนมีความรู้ ความสามารถ แต่ควรเน้นการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการทำงานและการดำรงชีวิต การมีทัศนคติในการช่วยเหลือสังคม เสียสละ และแบ่งปันโอกาสให้แก่ผู้ด้อยโอกาส
- ๒) **การพัฒนาทักษะ** ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนา soft skill ทั้งภาครัฐและเอกชน อาทิ communication attitude mindset เนื่องจากองค์ความรู้และทักษะการทำงานควรมาควบคู่กับมุมมองและทัศนคติการใช้ชีวิตที่ดีซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการรับมือกับความท้าทายต่าง ๆ รวมถึงควรมีการพัฒนาทักษะกำลังคนให้เป็นในลักษณะ multi skill/Multi talent อาทิ การส่งเสริมให้คนมีทักษะทางด้านกีฬาควบคู่ไปกับความรู้ในเชิงวิชาการ ที่อาจนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนช่วยในการพัฒนามากขึ้น ตลอดจนเสริมทักษะเป็นผล โดยเฉพาะ computational thinking ความสามารถในการเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้ทันกับกาเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว
- ๓) **การมุ่งเน้นการพัฒนาเด็ก** ควรกลับมามองสังคมปัจจุบันที่พ่อแม่และลูกต่างก็ไม่มีเวลาให้กัน ก่อให้เกิดความสัมพันธ์เชิงครอบครัวที่ตกต่ำ จึงควรพิจารณาแนวทางที่ทำให้พ่อแม่สามารถมีเวลาและเลี้ยงดูลูกได้ด้วยตัวเอง แม่สามารถให้นมลูกได้ในขณะไปทำงาน รวมถึงการส่งเสริมให้มีการเลี้ยงลูกได้ในที่ทำงาน
- ๔) **การส่งเสริมให้บุคลากรภาครัฐ ในเรื่องโอกาสไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ** ควรพิจารณาออกแบบรูปแบบการปฏิบัติการให้รัดกุมและประหยัดงบประมาณภาครัฐโดยอาจเป็นการปฏิบัติงานระยะสั้นเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในประเทศและการสร้าง career path ได้ต่อเนื่องด้วย **ในเรื่องอาชีพที่สอง** ต้องระวังเรื่องความทุ่มเท และประเด็น conflict of interest
- ๕) **การพัฒนาระบบรับเข้าสำหรับข้าราชการ** ควรมีคุณธรรมและโปร่งใส ลดการใช้ระบบอุปถัมภ์ รวมถึงเห็นด้วยในประเด็นการรับราชการตั้งแต่ยังเป็นนักศึกษาในสถาบันการศึกษาชั้นนำของโลก แต่ควรพิจารณาเพิ่มเติมในเรื่องค่าตอบแทนและสวัสดิการ รวมถึง career path ที่ต้องชัดเจนเพื่อลดภาวะสมองไหล และสร้างแรงจูงใจให้คนเก่งยอมรับราชการ เนื่องจากยุคสมัยใหม่คนรุ่นใหม่ส่วนมากอยากทำธุรกิจส่วนตัว หรือ startup มากกว่าเข้าสู่ระบบราชการที่มีความอึดอัด ประสิทธิภาพต่ำ ขึ้นชื่อเรื่องระบบอุปถัมภ์ โดย “ราชการต้องรับใช้ประชาชนไม่ใช่ทำตัวเหมือนเป็นนายของประชาชน” ต้องเปลี่ยนภาพลักษณ์ในส่วนนี้ให้ได้ จึงจะดึงคนรุ่นใหม่/คนเก่งเข้ามาได้

- ๖) **การปฏิรูปเชิงโครงสร้าง** โดยสร้างความแข็งแกร่ง ศักยภาพของบุคลากร รองรับเศรษฐกิจของโลกยุคใหม่ พึ่งพาตนเอง ไม่ใช่พึ่งพาระบบเศรษฐกิจหรือการลงทุนจากต่างประเทศเท่านั้น ต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ แล้วสร้างคนให้สอดคล้องกับทิศทางเศรษฐกิจ สังคมในอนาคต เพื่อลดช่องว่างความยากจน สร้างโอกาสให้คนไทยมีความเท่าเทียมมากขึ้น
- ๗) **การพัฒนากิจกรรมฝึกสติ** ตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย รวมทั้งในสถานที่ทำงานด้วย เพราะสติจะเป็นฐานทำให้เกิดสมาธิ ปัญญา ซึ่งจะทำให้คนสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ในการมีชีวิตที่มีความสุข
- ๘) **ประเด็นอื่น ๆ** (๑) ให้บรรจุวิชาประวัติศาสตร์ในหลักสูตรการศึกษา ซึ่งอาจต้องเริ่มจากการพัฒนา critical thinking เป็นฐาน (๒) ใช้ technology ในการกระจายความรู้สู่ทุกส่วนของประเทศ (๓) รัฐบาลค่ากวดวิชาให้ทั้งประเทศฟรี เพื่อลดช่องว่างคนจนและคนรวย (๔) การพัฒนาระบบการเรียนแบบ English program ทั้งประเทศ (๕) เห็นด้วยกับประเด็น talent pool (๖) การใช้หลักสูตรกลางและความรู้ภูมิปัญญาชุมชน (๗) ควรมีการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของครูแนะแนวทุกโรงเรียน เพื่อให้ครูเหล่านี้สามารถเข้าถึงถึง ความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคล ตลอดจนสามารถแนะแนวการศึกษาต่อในอนาคตแก่นักเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ (๘) การคัดกรอง (screening) ความสนใจของเด็กตั้งแต่ยังอายุน้อย จะเป็นผลดีต่อการพัฒนาศักยภาพได้ อย่างเต็มที่ โดยคัดกรองในทุก ๆ ๒ - ๓ ปี เนื่องจากเด็กอาจมีการเปลี่ยนแปลงความสนใจได้

๒. อื่น ๆ และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับแผนการปฏิรูปประเทศ

สรุปผลความคิดเห็น

- ๒.๑ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ควรมีกลไกรองรับที่ชัดเจน อาทิ กฎหมาย/ระเบียบ งบประมาณ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจกรรมได้ในทุกมิติ ทุกเรื่องตามแผนการปฏิรูป นอกจากนี้ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบโดยทั่วถึงทั้งในระดับท้องถิ่น
- ๒.๒ การนำแผนปฏิรูปสู่การปฏิบัติ ขอให้มีการไปสู่การปฏิบัติของผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนทำให้ง่ายต่อผู้ปฏิบัติ มีการออกแบบกระบวนการทำงานและ action plan การติดตามประเมินผลและการกำหนดตัวชี้วัด (KPIs) เป็นปัจจัยความสำเร็จของแผนปฏิรูป
- ๒.๓ เนื่องจากแนวทางที่เสนอมีข้อจำกัดด้วยระยะเวลา ๒ ปี จึงควรจัดลำดับความเร่งด่วนการปฏิรูประยะเวลา/งบประมาณ ในระยะสั้น กลาง และยาว แนวทางการพัฒนาต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และแนวนโยบายรัฐบาล แผนแม่บทให้ชัดเจนไม่ใช่ต่างคนต่างพัฒนา โดยไม่บูรณาการร่วมกัน